

Fragmentum. Ad Libri II. initium nihil aliud, nisi rursus in margine: *Sermo de penitentia*. Nulla divisio in Capita. Extrema: *mundi istius nexu debemus absolvere*.

XVII. fol. 163. absque titulo a prima manu, sed in margine notatus: *sermo de sacramentis*, est *Ambrosii* I. de sex Libris, qui de *Sacramentis* inscribuntur. Initium: *De Sacramentis que accepistis sermonem adorior &c.* Legitur edit. cit. T. II. col. 349. cum V. Subsequis, qui absunt a Codice.

XVIII. fol. 165. p. 2. Sermo *ἀνεπιγχαφος*, in quo *Decem Dei Praecepta* cum *Decem Aegypti Plagis* conferuntur. Editores *Mauriani* hujus argumenti Sermonem, seu *Fragmentum Sermonis inter Eugipii excerpta et in Mss. Regio et Victorino repertum* in *Classe* I. n. 8. T. V. col. 41. publicarunt. Ut edicam libere, Exordium, quod ibi legitur, nullatenus cum reliquo orationis corpore cohaerere mihi videtur. Idem edicent, qui paullo adtentius illud pensitaverint, eoque promptius, ubi cum illo contenderint, quod nostro e *Cod.* hic adscribo. *Non est sine causa, Fratres dilectissimi! quod preceptorum legis dei numerus cum numero plagarum, quibus Aegyptus percutitur, exaequari videtur. Nam sicut decem praecepta sunt, quibus ad cultum dei populus admonetur, ita decem plagae leguntur, quibus superbia Aegyptiorum affligitur. Consideremus ergo cur et ibi decem praecepta, et hic decem plagae*
Denis Codd. mss. theol. Bibl. Palat.

memorentur. Ideo sine dubio, quia in illis erant vulnera, in istis medicamenta. Et opus erat, ut periculosis plagarum decem vulneribus decem praeceptorum medicamenta subvenirent. Atque deinceps *Codex* cum *Editis*: *Primum est preceptum in lege de uno deo. Non erunt inquit tibi dii alieni preter me. Prima plaga egyptiorum aqua conuersa in sanguinem. Compara primum preceptum prime plage &c.* In sequentibus multa omittit *Codex*, quae habentur in *Editis*, dum tandem in *Praecepto decimo* his verbis deficiat: *Nemo enim operatur, nisi fides praeserit* — — foliis subsequis desperditis. Ut facile dem, Corpus ipsum Sermonis a quodam in compendium redactum fuisse, ita aegre deducar a sententia, genuinum ei Exordium ex hoc *Cod.* restitui posse.

Fuit is olim *Monastery Sancti floriani Patauien. Dyoc.* id est *Canonico. Reg.* in super. *Austria*, ut non uno loco testatur.

CXCIV.

Codex membranaceus lat. Sec. 44 XV. Folior. 346. perquam eleganter scriptus, et nitidissime pictus et deauratus *Florentiae* pro *Matbia Corvino* R. *Hungariae*, cujus Insignia et Symbola in Frontis marginibus supersunt, licet Scutum ejus primarium inferne deletum et aliud superinductum fit *Johannis Marchionis Bergensis, Comitisque de Walbain* a *Maximiliano I.* in splendidissimum *Equitum*

tum aurei Velleris Collegium cooptati, quod Scutum totius folii spatium occupans etiam pag. 1. comparet. Pag. 2. in elegantissimo florulento schemate litera aurea quadrata legitur: *In hoc Volumine continentur Comentariorum Athanasii in Epistolas Sancti Pauli traducta a Christophoro de Persona Romano Priore Sancte Balbine de Urbe ad Sixtum. IIII. Pont. Max. Fol. seq. eadem litera exorditur: Sancti Athanasii in Primam Epistolam Sancti Pauli ad Romanos Prologus incipit.* Epistolae ordine in Bibliis nostris usitato sese excipiunt. Ad calcem haec visitur rubrica: *Liber Athanasii supra epistolas sancti Pauli a F. Cristoforo priori sancte Balbine de urbe traductus feliciter explicit.* Tempus traductionis hujus desumi potest ex epiphonemate, quod *Udabricus Hanc* civis wiennensis et primus Romae typographus Commentariorum nostrorum editioni principi M. CCCC. LXXVII. f. subdidit, quod sic incipit: *F. Cristoforus de persona Romanus Prior sancte Balbine de Vrbe: Traduxit Anno domini M. CCCC. LXIX. Pontificatu Pauli pontificis maximi. Anno quinto.* Quae verba, uti *Maittaire* ansam finistre dedere editionem principem ad hunc annum M. CCCC. LXIX. retrahendi, ita conjecturam juvant, Codicem nostrum non multo post hunc annum exaratum fuisse. Est vero jam tempus, ut genuinum Operis nostri autorem prodamus. *Theophylactus* is est *Achridis Bulga-*

riae Archiepiscopus, scriptor Sec. XII. in concinnandis iis, quae in sacras literas elucubravit, plurimum Johanne Chrysofomo usus. Ad de illo *J. Fr. Bern. Mariae de Rubeis* viri e Praedicatorum familia doctissimi *Dissertationem* Opp. omnium *Theophylacti Venetiis* M. DCC. LIV. f. praeambulam, cujus §. XI. vides *Erasmus Roterod.* Germaniae lumen, *Job. Fabrum* Praefulem Vindob. et *Job. Beraldum* primos in veri Commentariorum nostrorum auctoris notitiam penetrasse. Interpretem nostrum *Personam*, quibusdam et *Porfenam*, de quo fuse agit *Giornale de' Letterati* T. XIX. *Venet.* 1714. p. 325. paraphrasi potius usum, quam adstricta versione ibidem docetur. Itaque traductionem illius *Job.* primum *Lonicerus*, dein *Philip. Montanus* ad graeca exemplaria exegerunt, ut fidem faciunt Editiones *Parisi* 1542. f. et *Basileensis* 1554. f. Codex noster ex Dynastarum Bergensium possessione ad Episcopum *Job. Fabrum* demigravit. Testatur id *Schediasma* thecae anteriori intus agglutinatum typis *Vindob.* anno 1540. excusum, quo egregius ille Pastor ait: Hunc librum a se non ea pecunia, quae ex censibus Episcopatus provenit, sed ea, quam ex honestissimis suis laboribus accepit, emtum et suo pauperum Adolenscentum ad *D. Nicolaum* Collegio donatum fuisse.